

וּבְגִין דַחֲמִינָא, לֵיה יוֹמָא חד, דְדָלִיג מַאֲגָרָא דָא, לִמְשֻׁמָע קְדִיש בְהָדִי צְבּוּרָא, סְלִיק בְּרֻעִיתָא דִילִי, לְמִיחַב לֵיה בְרַתִי, וְתַכְפַּת דַנְפָקו צְבּוּרָא מַבֵּי כְנִישָׁתָא, יְהִיבָנָא לֵיה בְרַתִי. דַאֲמִינָא בְדַלְגָא דָא דָאַתָא לִמְשֻׁמָע קְדִיש, גְבָרָא רַבָא לִיהוּ בְאָזְרִיכָתָא, וְאֶפְעָל גַב דַאֲיהוּ רַבִּיא, וְלֹא יְדַעַנָא בֵיהַ מַקְדָמָת דָנָא. וְהַשְׁתָא אֲפִילוּ בְרִבְתָ מַזְוָנָא לֹא יְדַע, וְלֹא יְכִילָנָא בְהַדִּיה לִמְלָעִי בֵין חֶבְרִיא, דַיּוֹלִיפּ קְרִיאָת שְׁמָע, אוּ בְרִבְתָ מַזְוָנָא.

אמֶר לֵיה אַעֲבָר לֵיה בְאַחֲרָא, אוּ דַלְמָא בְרָא יוֹלִיד דַלְחוּי גְבָרָא רַבָא. אַדְהָכִי קָם אַיהוּ, וְדָלִג עַלְיהוּ וַיַּתִיב לְקָמִיהוּ. אַסְתַבֵּל בֵיהַ רַבִּי יוֹסֵי, אָמֶר, נְדָאי אָנָא דַחֲמִינָא בְהָאי רַבִּיא, הַנְהֹרָא דְאָזְרִיכָתָא יְפֻוק לְעַלְמָא מַגִּיה. אוּ בְרָא דִיוֹקִים מַגִּיה. חִינֵךְ הַהּוֹא רַבִּיא, וְאָמֶר, רַבּוֹתִי אִימָא קְמִינִיכוּ חד מַלְהָ.

לשון הקודש

ובשביל שראיתי אותו יום אחד הברתיו מקדם לבן. ועבדשו אפלוי שפדרלג מהעליה הוא לשמע קדיש עם הצבור, עליה ברצוני לחתת לו את בתاي, ללמד עמו בין החברים שלמד קריאת ותכפ שהצבור יצא מבית הכנסת נתמי לו את בתاي. שאמרתי, שבדלונג הוה שבא לשמע קדיש, הוא יהה אדם גודל בתורה, ו אף על גב שהוא תינוק ולא בן שיקחה איש גדול. בינתיים הוא קם ורלגן עלייהם וישב לפניהם. הסתכל בו

פתח ואמיר (איוב לב) צעיר אני לימים ואתם ישישים על בן זהلتיך ואירא מחותה עלי אתם. האי קרא אהתערו ביה עמוידי עלמא. אבל אליהו דכתיב ביה ממשחת רם, אהתערו, דהא מירעא דאברהם קאתא. ושביר. אבל אליהו בהנא חוה, ומירעא דיחזקאל נביאה חוה, כתיב הבא בן ברקאל הבוי, ובתיב התחם (יחזקאל א) יחזקאל בן בזיז הכהן.

ואי תימא בגין דכתיב בזיז, (איוב לא) בו ממשפחות חוה. לאו הבי, הדר ואמר ממשחת רם, עללה על פלא. אמי אקרי בזיז. על דמבה גריםיה לנבי מאן (דף קס"ז ע"ב) דגadol מגיה, ועל דא סליק בשׂטָא עללה, בזיז, דא דאקרי אדם שלימא בכלא, מה דלא אקרי הבי בר נש אחרא, הדא

לשון הקודש

רבי יוסף אמר, וכאי אני רואה בלבד היה כהן, ומרעו של יחזקאל הנביא היה שאור התורה יצא ממנה לעולם, או בן שיקום ממנה. צחק אותו ילד ואמר, רבותינו, אמר לפניויך דבר אחד.

פתח ואמר, (איוב למ) צעיר אני לימים ואתם ישישים, על בן זהلتיך ואירא מחותה עלי אתם. אהתערו רם, עליון על הפל. ומה נקרא בזיז? על שטבה עצמו למי עמוידי עולם, אבל אליהיא שבתוב בו ממשחת רם, העיר, שהרי מערע אברהם הוא בא, ויפה. אבל אליהו

הוּא דכְתִיב, (יחזקאל ב) וְאַתָּה בֶן אָדָם, וְעַל דָּסָלִיק
בְשֵׁמָא דָא, אֲקֹרֵי רַם, עַלְאהָ עַל בָּלָא.
וְעַל דָא אָמֵר צָעִיר אָנִי לִימִים. לִימִים, מִינִים
מִיְבָעֵי לִיה, מָאי לִימִים. אֶלָא אָמֵר צָעִיר
אָנִי, וְאַזְעִירָנָא גַּרְמִי לִימִים, לְגַבֵּי בָר נְשֵׁה דָאִית לִיה
יוֹמִין סְגִיאַין. מָאי טֻמָּא. בְגַיְן דָאָמְרָתִי דִימִים
יְדִבְרוֹ, וְעַל דָא צָעִיר אָנִי, וְאַזְעִירָנָא גַּרְמִי לְגַבֵּי
יִמִים. וְאַתָּם יִשְׁיָשִׁים, חַמִּינָא לְכוּ יִשְׁיָשִׁים. עַל בָּנָן
זָחְלָתִי וְאַרְאָ מִתּוֹת דָעֵי אַתָּכֶם. אָוֹת אָנָא, אָמְרָתִי
יִמִים יְדִבְרוֹ וּרְבָ שְׁנִים יוֹדִיעוּ חַכְמָה. וְדָאי. אָבָן
רוֹחַ הִיא בָּאָנוֹשׁ וּגְשָׂמַת שְׁדֵי תְּבִיגָם. וְעַל דָא בְגַיְן
דָאָנָא רַבְיא, שְׁוִינָא בְּרֻעוֹתִי דָלָא לְמַלְלָא עַד תְּרִין
יְרָחִין, וְעַד יוֹמָא דָא אַשְׁתָּלִימָו. וְהַשְּׁתָּא דָאַתָּוּן
הַכָּא, אִית לְמַפְתָּח בְּאוֹרְיִיתָא קְמִיבָן.

לשון הקודש

נקרא בך אָדָם אחר. והוא שְׁבָתוֹב וְאַתָּה
בֶן אָדָם, וְעַל שְׁעַלָה בְשֵׁם הוּה נִקְרָא
רַם, עַלְיוֹן עַל הַפְּלָל.
וְעַל זה אָמֵר צָעִיר אָנִי לִימִים. לִימִים,
מִינִים הִיא צָרִיךְ לְהִיוֹת! מָה זה לִימִים?
אֶלָא אָמֵר, צָעִיר אָנִי וְהַקְּטָנָתִי עַצְמִי
לִימִים, לְגַבֵּי אָדָם שְׁיִשְׁלָמָה לוּ יִמִים רַבִּים.
מָה הַטָּעַם? מִשּׁוּם שָׁאָמְרָתִי שִׁים
יְדִבְרוֹ, וְעַל זה אָנִי צָעִיר וְהַקְּטָנָתִי אֶת
עַצְמִי אֶל יִמִים. וְאַתָּם יִשְׁיָשִׁים, רַאֲתִי

פתח ואמר, (משלו ז) כי ניר מצוה ותורה אור ודרך חיים טובות מוסר. כי ניר מצוה דא אידי משנה, במא דאת אמר (שמות כד) ותורה והמצוה. ותורה: זו תורה שבכתב. והמצוה: זו משנה. **דאיה ניר שרגא, דקימא לאידליך.**

ניר אמאי אקרי ניר. אלא כד מקובל מאין תרין דרוזין, רמ"ח שיפין עלאין, איה פרחת לגביהו תרין דרוזין דילח, כדיין אתקלilio אלein תרין דרוזין בהו, ואكري ניר. ותורה אור, דכא נhair לההוא ניר ואידליקת מזיה מסטרא דאור קדמאה, דאייה ימיגא. דהא אוריתא מההוא סטרא דימיגא דאור קדמאה אתיהיבת, דבטיב, (דברים לג) מימינו אש דת למוא, מסטרא דימיגא אתיהיבת, אף על גב דאתקליל ביה שמאלא, דהא כדיין אייה שלימו דבלא.

 לשון הקודש

פתח ואמר, (משלו ז) כי ניר מצוה ותורה עליונים, היא פותחת אליהם שתי אור ודרך חיים טובות מוסר. כי ניר מצוה – זהי משנה, במ"ש נאמר (שמות כד) ותורה והמצוה. ותורה – זו תורה שבכתב. והמצוה – זו משנה, שהיא ניר שעומד להרלה. ניר, למה נקרא ניר? אלא בשפטם בין שניות, שמיין אש דת למוא, שנותנה מצד הימין, ואף על גב הראשון, שבתוב דברים לא מימינו אש דת

אָוֶר דָא אַתְּבֵיל בְמִאתָן וִשְׁבָעָה עַלְמָיוֹן, דָאַינְזָן
גְּנִיזָן בְּסְטָרָא דְהַהּוּא אָוֶר, וְאַתְּפַשְׁט בְּכָלְהּוּ.
תְּחֽוֹת בְּוּרְסִיא עַלְאָה טְמִירָא, שְׂרִין אַינְזָן עַלְמָוֹת,
מְסְטָרָא דְהַהּוּא יְמִינָא. תְּלַת מֵאָה וְעַשֶּׁר אַינְזָן,
מִאתָן וִשְׁבָע, אַינְזָן בְּסְטָרָא דִיְמִינָא. מֵאָה וְתְּלַת,
אַינְזָן בְּסְטָרָא דְשְׁמָאָלָא. וְאַינְזָן תְּלַת מֵאָה וְעַשֶּׁר.
וְאַלְיָן אַינְזָן דְקִוְידְשָׁא בְּרִיךְ הוּא מַתְּקָנוּ תְּדִיר
לְצִדְיקִיא, וְמַאֲלִיָּן מַתְּפִשְׁטָנוּ כִּמְהָ וּכִמְהָ אַזְּרִיכִיא
חַמְדָה, וּכְלָדוּ גְּנִיזָן לְאַתְּעַדְנָא מְנַחּוֹן צִדְיקִיא
לְעַלְמָא דְאָתִי וְעַלְיָן בְּתִיב (משל ח) לְהַנְחִיל אַזְּהָבִי
יְשָׁא וְאַזְּרֹותֵיכֶם אַמְלָא וְעַלְיָן בְּתִיב (ישעה סד) עַיִן
לְאָרְתָּה אֱלֹהִים זוֹלְתָךְ וְנוּ.

י"ש : אַלְיָן, תְּלַת מֵאָה וְעַשֶּׁר עַלְמָוֹת, גְּנִיזָן תְּחֽוֹת
עַלְמָא דְאָתִי, וְעַלְיָן מִאתָן וִשְׁבָע דָאַינְזָן

לְשׁוֹן הַקוֹדֶשׁ

שְׁנַכְלָל בָּה שְׁמָאל, שְׁהָרִי אוֹ הֵיא הַוָּא מַתְּפִשְׁטִים
כִּמְהָ וּכִמְהָ אַזְּרֹות הַחַמְדָה, וּכְלָם
שְׁלָמוֹת הַבָּל.

הָאוֹר הַזָּה נְכָלָל בְמִאתִים וִשְׁבָעָה
עַלְמָוֹת שְׁגָנְנוֹיִם בְּאַזְדִּים וִשְׁבָעָה
וּמַתְּפִשְׁט בְּכָלָם. תְּחַת הַפְּסָא הַטְּמִיר
הַעֲלִיּוֹן שׁוּרִים אֹתוֹם עַלְמָוֹת מִצְדָּא אַוְתָו
הַיְמִין. שְׁלַשׁ מִאוֹת וְעַשֶּׁר הַמִּן. מִאתִים
וִשְׁבָעָה הַמִּבְּצָר הַיְמִין, וּמֵאָה וְשְׁלַשָּׁה
הַמִּבְּצָר הַשְּׁמָאל. וְהַמִּבְּצָר מִאוֹת
וְעַשֶּׁר. וְאַלְוָה הַמִּבְּצָר הַקְּרוֹשׁ בְּרוֹךְ

אֱלֹהִים זוֹלְתָךְ וְנוּ.

י"ש - אֱלֹהִים שְׁלַשׁ מִאוֹת וְעַשֶּׁר
עַלְמָוֹת שְׁגָנְנוֹיִם תְּחַת הַעֲלָם הַבָּא, וְעַלְיָן
אֹתוֹם מִאתִים וִשְׁבָעָה שָׁהָם מִצְדָּא הַיְמִין

מִשְׁטָרָא דִימִנָא, אַקְרֵז אֹר קְדֻמָּאָה. בְגַיְן דְאַפְּילָוּ אֹר שְׁמַאֲלָא אַקְרֵי אֹר. אַבְלָא אֹר קְדֻמָּאָה אַיְהוּ זָמִין לְמַעַבֵּד תּוֹלְדִין לְעַלְמָא דָאַתִּי. וְאֵי תִימָא לְעַלְמָא דָאַתִּי וְלֹא יְתִיר. אַלְא אַפְּילָוּ בְכָל יוֹמָא יוֹמָא דָאִי לֹא הָיוּ הָאִי אֹר, עַלְמָא לֹא יְכִיל לְמִיקָם, דְכַתִּיב, (תהלים פט) אָמְרָתִי עֹלָם חֶסֶד יְבָנָה.

הָאִי אֹר זָרָע לִיה קְדֻשָּׁא בְּרִיךְ הוּא בְגַנְתָּא דְעַדְנוּי, וְעַבֵּיד לִיה שְׂוִירִין שְׂוִירִין, עַל יְדוּי דְהָאִי צְדִיק, דְאַיְהוּ גַּנְגַּתָּא, וְגַטְיל לְהָאִי אֹר, זָרָע לִיה זְרוּעָא דְקָשׁוֹת. וְעַבֵּיד לִיה שְׂוִירִין שְׂוִירִין בְגַנְתָּא וְאַוְלִיד וְאַצְמָה וְעַבֵּיד פְּרִין, וְמַגְנִידָה אַתָּען עַלְמָא, הָדָא הוּא דְכַתִּיב, (תהלים צז) אֹר זָרָע לְצְדִיק וְגו'.

וּכְתִיב (ישעה סא) וּבְגַנְגָה זְרוּעִיתָ תָצְמִית. מְאֹן זְרוּעִיתָ.
אַלְיִן זְרוּעִי דָאֹר קְדֻמָּאָה, דְאַיְהוּ זְרוּעִ

לשון הקודש

נִקְרָאים אֹר רָאשָׁון, מִשּׁוּם שְׁאַפְּלוּ אֹר בְגַן עַדְנוּ, וְעַשָּׁה אָתוֹ שׂוֹרוֹת שׂוֹרוֹת עַל הַשְּׂמָאל נִקְרָא אֹר. אַבְלָה אֹר הָאָרֶבֶת הָאָרֶבֶת עַתִיד לְעַשׂוֹת תּוֹלְדֹות לְעוֹלָם הַבָּא. וְאֵם תָאָמֵר, לְעוֹלָם הַבָּא וְלֹא יוֹתָר? אַלְא אַפְּלוּ בְכָל יּוֹם וַיּוֹם שָׁאָם הָאֹר הָהָה לֹא חַיָּה, הָעוֹלָם לֹא יָכַל לְהַתְקִים, שְׁבָתוֹב וְיִתְבֹּא, (תהלים פט) אָמְרָתִי עֹלָם חֶסֶד יְבָנָה. **הָאֹר הָהָה זָרָע אָתוֹתָה הַקְדּוּשָׁה בְּרוּךְ הוּא** מֵהֶם זְרוּעִיתָ?

תדריך, הַשְׁתָא אֹלֵיד וַעֲבִיד אִיבֵין, וַהֲשַׁתָא זְרוּעַ אִיהוּ, בְּקָדְמִיתָא, עד לֹא יִכְיַל עַלְמָא אִיבָא דָא, אֹלֵיד זְרוּעָא דָא וַיְהִיב אִיבָא וְלֹא שְׁבֵיךְ. וְעַל דָא, כֶל עַלְמַיִן אַתְזָנוּ בְּסְפּוּקָא דְהַהּוּא גַגְגָא, דְאָקָרִי צְדִיק, דָלָא שְׁבֵיךְ וְלֹא פְסִיק לְעַלְמַיִן.

בר בְזַמְנָא דִיְשָׂרָאֵל בְגַלְוִתָא. וְאֵי תִימָא בְזַמְנָא דְגַלְוִתָא בְתִיב, (איוב יד) אֹזְלוּ מַיִם מַנֵּי יָם וְנָהָר יִחְרַב וַיִּבְשֶׁ, הַיְךְ עַבֵּיד תּוֹלְדִין. אֶלָא בְתִיב זְרוּעַ, זְרוּעַ אִיהוּ תִדריך, וַמַּוְמָא דְאָפְסִיק הַהּוּא נָהָר. גַגְגָא (ס"א בְגַנְתָא) לֹא עַל (דף קס"ז ע"א) בִיה הַהּוּא גַגְגָא. וְהַהּוּא אָזְרָא דְאִיהוּ זְרוּעַ תִדריך, עַבֵּיד אִיבֵין וְמַגְנִיה וְמַגְרִמִיה אָזְדָרָע בְקָדְמִיתָא, וְלֹא שְׁבֵיךְ תִדריך. בְגַגְגָא דְעַבֵּיד תּוֹלְדִין, וְמַהְוּא זְרוּעַ נְפִיל בִיה בְאַתְרִיה, וְמַגְרִמִיה עַבֵּיד תּוֹלְדִין כְדַבְקָדְמִיתָא. וְאֵי

לשון הקידוש

הָאָזְרָא שֶׁהָא תִמְדִיד זְרוּעַ, וְעַבֵּשׁו מַיִם מַנֵּי יָם וְנָהָר יִחְרַב וַיִּבְשֶׁ, וְאֵיךְ עָשָׂה תּוֹלְדִות? אֶלָא בְתִוב זְרוּעַ, וְהָא תִמְדִיד זְרוּעַ, וְמַיִם שְׁגַבְסָק אָזְרָא נָהָר לֹא נְכַנֵּס בְרָאשָׁוֹנָה, בְּטֻרְם שִׁיאָכֵל הָעוֹלָם אֶת הַפְּרִי הַזֶּה, הַזְּלִיד הַזְּרוּעַ הַזֶּה וְנוֹתֵן פְרִי וְלֹא שׁוֹבֵךְ. וְלֹכֶן כֹל הַעוֹלָמוֹת נָנוֹנוּ בְּסְפּוּקָו שֶׁל אָזְרָא הַגְּנָן שְׁנַקְרָא צְדִיק, שְׁאַנוּ שׁוֹבֵךְ וְלֹא פּוֹסֵק לְעַזְלִים. פְרִט לִזְמָן שִׁישָׂרָאֵל בְגַלְוִתָה. וְאֵם תָאָמֵר, בְזַמְנָה הַגְּלוּת בְתִוב, (איוב יד) אֹזְלוּ

תִּימָא, דְּאַיְנוֹ תֹּלְדִין וְאַיְבֵין הוּא בִּמְהָ דְּהַהָה בְּזִמְנָא דְּגַנְגָנָא תִּפְנוּ. לֹאוּ חֲבִי. אֲבָל לֹא אַתְמַגֵּעַ זְרוּעַ דָּא לְעַלְמַיִן.

כְּגַנְגָנָא דָּא וַתּוֹרֶה אֹר, אַוְרִיתָא דְּאַתִּיהִיבָת מִסְטָרָא דְּהַהְוָא אֹר קְדֻמָּאָה, חֲבִי אַזְדָּרָעַ תְּדִיר בְּעַלְמָא, וַעֲבֵיד תֹּלְדִין וְאַיְבֵין, וְלֹא שְׁבֵיךְ לְעַלְמַיִן, וַמְהַהְוָא אַיְבָא דִילִילָה אַתְזַן עַלְמָא.

וְדָרְךָ חַיִם תֹּובְחוֹת מִוסְרָר. תְּרִין אַרְחֵין אַיְנוֹ, חַד אֲרָח חַיִים, וְחַד בְּהַפּוֹכָא מִנְיָה. סִימְנָא דְּאֲרָח חַיִם מִאן אֵיהּ. תֹּובְחוֹת מִוסְרָר. דָּכָד בְּעָא קְדָשָׁא בְּרִיךְ הוּא לְגַטְרָא לְהָאִי אֲרָח חַיִם, שְׁנִי עַלְמָה הַהְוָא דְּאַלְקֵי, וַעֲבֵיד תֹּובְחוֹת מִוסְרָר לְבָנִי עַלְמָא. וּמִאן אֵיהּ. הָאִי דְּבָתִיב, (בראשית ג) וְאֵת לְהַט הַחְרֵב הַמְּתַהַפְּכָת לְשִׁמְרָא אֶת דָּרְךָ עַזְעַת חַיִם וְעַל

לשון הקודש

תֹּולְדוֹת וּפְרוֹת הַיּוֹם כְּמוֹ שְׁהִיא בְּזִמְן שְׁחַנְנָן שֶׁם - לֹא בָּהּ, אֲבָל לֹא נִמְנָע הַזְּרוּעַ הַזֶּה לְעַלְמִים.

כְּמוֹ זֶה וַתּוֹרֶה אֹר. הַתּוֹרֶה שְׁגַתְנָה מִצְדָּא אָתוֹן הָאוֹר הָרָאשָׁוֹן, כִּד נִגְרָע תִּמְדִיד בְּעוֹלָם וְעוֹשָׂה תֹּולְדוֹת וּפְרוֹת וְלֹא שׁוֹבֵךְ לְעַלְמִים, וּמִאָתוֹן הַפְּרִי שְׁלֹו גּוֹן שְׁבָתּוֹב (בראשית ג) וְאֵת לְהַט הַחְרֵב הַעוֹלָם.

דא, דורך חיים איהו תובחות מוסר. ומאן דאית ביה טובות, ודאי דמתערי ליה למתק ביהוא ארוח חיים, דשארי תפון טובות מוסר.

האי קרא לאו רישיה סיפיה ולאו סיפיה רישיה. אלא כלל רוזא דמיהימנותא דהאי קרא. כי נר מצוה, דא רוזא דשמור. ותורה אור, דא רוזא דזוכר, ודורך חיים טובות מוסר, אלין גערין ועונגשין דאוריתא, ובכלא רוזא דמיהימנותא. ואצטראיך דא לדא, ולמהוי רוזא דכלא בדקה יאות.

יעל רוזא דהאי אור, דקליק ונ hairy להאי נר, כתיב ביה באחרן, (במדבר ח) בהעלותך את הנרות, בגין דהוא אתי מסטרא דהאי אור. אור דא כתיב ביה, (בראשית א) יהי אור וניהי אור. בגין

לשון הקידש

ונורך חיים טובות מוסר – אלה גנות וערך חיים טובות מוסר. ומאריך זה את התרבות, והבעל סוד האמונה. וצריך זה את זה, ולhidiot סוד של הבל בראיו.

יעל הסוד הזה של האור הזה שדורלך ומאריך נר הזה, כתוב בו באחרן (במדבר ח) בהעלותך את הגרת, משום שהוא בא מצד האור הזה. באור הזה כתוב (בראשית א) יהי אור וניהי אור. בגין שאמר יהי

המרתה בכח לשמר את דרך החיים. וכןן דרך חיים היא טובות מוסר. ומפני שיש בו טובות, ודאי שמעיריים אותו ללבת באotta דרך חיים שם מהתחלת טובות מוסר.

הפסיק הזה אין ראשו סופו, ואין סומו ראשו, אלא הכל הוא סוד האמונה של הפסיק הזה. כי נר מצוה – זה סוד של שומר. ותורה אור – זה סוד של זכור.

דאמר יהי אור, אמאי כתיב ויהי אור, דהא בונהי בן פגיא. אלא, יהי אור, דא אור קדמאתה, דאיתו ימינה, ואיתו לקץ הימין. ויהי אור, דמיינא נפיק שמאלא, ומרזא דימינה נפיק שמאלא, ועל דא ויהי אור, דא שמאלא.

מכאן בונהי קדמאתה דאוריתא, בסטרא דשמאלא הוה. ובגין פך לאו איתו סימן ברכה. מאי טעמא. בגין דביה (נ"א דמויה) נפק ההוא חשך דஅחשייך אנפי עלמא. וסימנא דא כד אתגלי רזא דעשו ועובדו, בהאי ויהי הוה, דכתיב (בראשית כה) ויהי עשו איש יודע ציד. אתקים בונהי איש יודע ציד, לפתחה בני עלמא, דלא יהכון בארכח מישר.

וירא אליהם את האור כי טוב, דא איתו עמודא דקאים באמצעתה, וקאים ואחד בסטרא

לשון הקודש

אור, ומה בתרוב ויהי אור, שהרי בונהי בן מספיק? אלא יהי אור – זה האור החשך שחחשיך את פני העולם. וסימן זה כאשר התגלה הפטוד של עשו ומעשיהו, זה היה בונהי הוה, שכתב שם (ב) ויהי הימין י יצא שמאל, ועל זה ויהי אור, זה שמאל.

מכאן שנייה הראשון של התורה היה בצד השמאלי, ולבן אין סימן ברכה.

דא, ובסטרא דא. בד הוה שלימו דתלת סטרין, בתיב ביה כי טוב, מה דלא הוה בהני אחרניין, בגין דלא הוה שלימו עד אור תליתאה, לאשלים לכל סטרין, ובין דאתא תליתאה דא, כדין אפרייש מחלוקת דימינא ושמאלא, דכטיב ייבדל אליהם בין האור ובין החשך.

ועל דאיון חמיש דרגין, דאתפרשו ואתמשכו מהאי אור קדמאה, בתיב אור חמיש ומגין, ובכלחו הו מפטרא דימינא, אתבלילו ביה, ובד אתבלילו בסטר שמאלא, אתבלילו ברזא דמים, דנטיל בימינא (ס"א מימינא) בגין פק בתיב מים חמיש ומגין. ובד אשטלימו ברזא דאמצעיתא, בתיב רקיע חמיש ומגין, ועל דא תלת איון אור. מים. רקיע. לקבל תלת דרגין אלין, לקבלו חמיש דרגין

לשון הקידש

ועל שנ חמיש דרגות שנפדרו ונמשכו מהאור הראשון הוה, בתוב חמיש בעמים אור, ובכלם היה מצד הימין ונבללו בו. ובשנבללו הצד שמאל, נבללו בסוד של מים שנוטל בימין (מיין), ולבן בתוב מים חמיש בעמים. ובשנשלמו בסוד האמצע, בתוב רקיע חמיש בעמים, ועל זה שלשה הם: אור, מים, רקיע. בוגר שלוש הרגנות הלוין,

העמוד שעומד באמצע, ועומד והוא בצד זה ובצד זה. בשתייה שלמות של שלושת הצדדים, בתוב בו כי טוב, מה שלא היה באחרים הלוין, משום שלא הייתה שלמות עד האור השלייש ששה שלים את כל הצדדים, ובין שבא השליש הוה, או הפרד מחלוקת של ימין ושמאל, שבתוב ייבדל אליהם בין האור ובין החשך.

אֲתִבְלִילוֹ בָּהּוּ וְעַל דָּא בְּכֶלְהוּ בְּתִיב חִמְשׁ זְמַנִּין.
בְּכֶל חָד וְחָד.

הַכָּא רְזָא דְּרוֹזִין, בְּאַלְיָן תְּלַתָּא, אֲתִצְיִיר וְאֲתִגְלִיף
בְּגַלוֹפִי רְזָא דִיּוֹקְנָא דָאָדָם, דָאַיְהוּ אָוָר
בְּקַדְמִיתָא, לְבָתָר מִים, לְבָתָר אֲתִפְשָׁט בְּגַזְוַיְהוּ
רְקִיעַ, דָאַיְהוּ גְּלִיפָא דְגַלְיָפוּ דִיּוֹקְנָא דָאָדָם.

כְּגַזְוַנָּא דְגַלְיָפוּ צִירָא דִיּוֹקְנָא דָאָדָם
בְּתַוְלְדַתְיהָ. דָהָא בְּתַוְלְדַתָּא דְבָר נְשָׁה,
בְּקַדְמִיתָא זָרָע, דָאַיְהוּ אָוָר, דָהָא נְהִירָא דְכָל שִׁיבִּיףִי
נוֹפָא, אַיְהוּ הַהוּא זָרָע, וּבְגַיְן בָּךְ אַיְהוּ אָוָר, וְהַהוּא
אָוָר אַקְרָרִי זָרָע, דְבָתִיב אָוָר זָרָע, הַהוּא זָרָע מִמְשָׁש.
לְבָתָר הַהוּא זָרָע דָאַיְהוּ אָוָר אֲתִפְשָׁט וְאֲתִעְבֵּיד (ד'
קס"ז ע"ב) מִים, בְּלָחוֹתָא דִילִילָה, אֲגַלִּיף יְתִיר, וְאֲתִפְשָׁט
פְּשִׁיטָו גַּו אִינְזָן מִים, פְּשִׁיטָו דְגַוְפָא לְכָל סְטְרִין.

לשון הקידוש

שְׁפָלוֹן חִמְשׁ דְּרָגוֹת נְכָלְלוֹ בָּהָם, וְעַל זה
בְּכָלָם בְּתוֹב חִמְשׁ פָּעָמִים בְּכָל אַחֲר
וְאַחֲר. **כִּאן סּוֹד הַפְּסוּדוֹת בְּאַלְוּ הַשְּׁלֵשָׁה,**
הַצְּטִיר וְנַחֲקָק בְּחַקּוּקִי הַסּוֹד שֶׁל דָמוֹת
הָאָדָם, שָׁהָוָא אָוָר בְּרָאשָׁוֹנָה, וְאַחֲר בָּךְ
מִים. וְאַחֲר בָּךְ מִתְפִשְׁט בְּתוֹכָם רְקִיעַ,
שָׁהָוָא חֻקּוֹק שֶׁל חַקִּיקָת דָמוֹת הָאָדָם.
בִּמוֹ שְׁחַקּוֹק צִוְּר שֶׁל דָמוֹת אָדָם

כִּיּוֹן דָּאַתְצִיר, וַאֲגַלִּיף צִוְּרָא וַיְדִיקְנָא דְגֻפָּא,
 אַקְרִישׁ הַהוּא פְשִׁיטָו, וַאֲקָרֵי רֶקִיעַ. וְדָא אִידָּו
 רֶקִיעַ בְּתוֹךְ הַמִּים. וְלֹבֶתֶר דָּאַקְרִישׁ, בְּתִיב וַיְקָרָא
 אֱלֹהִים לְרֶקִיעַ שְׁמָים. דָּהָא אַקְרִישׁ הַהוּא לְחוֹתָא
 (ר"א רַאֲגִינְד וְאַשְׁפָּאָר הַהוּא פְּסוֹלָה) דְגֻפָּא, דְהַזָּה גַּו אִינְיוֹן מִים.
 כִּיּוֹן דָּאַבְּרִיר גֻּפָּא, וַאֲנָקֵי בְּגִקְיָז, הַהוּא לְחוֹתָא
 דָּאַתְגִּיד וְאַשְׁתָּאָר, הַזָּה פְּסוֹלָת דְקָא
 אַתְעָבֵד גַּו הַתּוֹבָא, וְאִינְיוֹן מִים הַרְעִים עֲבוּרִין,
 וּמְנַהּוּן אַתְעָבֵד פְּסוֹלָת, מַקְטָרָנָא לְכָל עַלְמָא,
 דְּכָר וַנוֹּקְבָּא. לֹבֶתֶר כַּד נִחְתָּו אִינְיוֹן מִים
 עֲבוּרִין, וְאַתְהַתָּבוֹ לְתָתָא בְּסֶטֶר שְׂמָאָלָא, נִפְקָו
 (ס"א רַאֲגִינְד וְאַשְׁפָּאָר אַתְעָבֵד פְּסוֹלָת מַקְטָרָנָא לְכָל עַלְמָא דְּכָר וַנוֹּקְבָּא וְאִינְיוֹן
 מִים הַרְעִים עֲבוּרִין. לֹבֶתֶר כַּד נִחְתָּו אִינְיוֹן מִים עֲבוּרִין אַתְהַתָּבוֹ לְתָתָא בְּסֶטֶר
 שְׂמָאָלָא וְנִפְקָו) לְקְטָרָנָא כָּל עַלְמָא. זֶבָּאָה אִידָּו מָאן
 דָּאַשְׁתִּיזְבָּ מְגַהּוֹן.

לשון הקידוש

פְּסוֹלָת שְׁגַעַשְׁתָּה תֹּזֵךְ הַהְתָּוֹה, וְהָם מִים
 הַרְעִים הַעֲבוּרִים, וּמְהָם נִعְשָׂה פְּסוֹלָת,
 מַקְטָרָנָא לְכָל הַעוֹלָם, זֶבָּר וַנוֹּקְבָּה. אַחֲר
 כַּד בְּשִׁירָדוֹ אָוֹתָם מִים עֲבוּרִים
 וְהַתָּהַתָּבוֹ לְמִטָּה בְּצִד שְׂמָאָל, יֵצְאוּ (שְׁפָעָ
 גַּנְשָׁאָר, נִעְשָׂה פְּסוֹלָת מַקְטָרָנָא לְכָל הַעוֹלָם, זֶבָּר וַנוֹּקְבָּה, וְהָם הַמִּים
 הַרְעִים הַעֲבוּרִים). וְאַחֲרֵי כֵּר אֲשֶׁר יָדוּ אָוֹתָם מִים עֲבוּרִים
 וְהַתָּהַתָּבוֹ לְמִטָּה בְּצִד שְׂמָאָל וְזֶבָּאָו) לְקְטָרָנָא לְכָל
 הַעוֹלָם. אֲשֶׁרִי מֵשְׁנָאֵל מֵהֶם.

שְׁמַצְטִיר וְנִחְקָק צִיוּר וּדְמוֹת הַגּוֹפָן,
 נִקְרָשָׁה אַוְתָּה הַתִּפְשָׁטוֹת וְנִקְרָאָת רֶקִיעַ,
 וְזָהָר רֶקִיעַ בְּתוֹךְ הַמִּים. וְאַחֲר שְׁהָקִישׁ,
 בְּתוֹב וַיְקָרָא אֱלֹהִים לְרֶקִיעַ שְׁמָים.
 שְׁהָרִי הַקְּרִישָׁה אַוְתָּה הַלְּחוֹת (שְׁהָשְׁפֵעָ
 וְנִשְׁאָרָה אַוְתָּה הַפְּסָלָת) שֶׁל הַגּוֹפָן שְׁהָרִיה בְּתוֹךְ
 אָוֹתָם הַמִּים.

כִּיּוֹן שְׁגָבָר הַגּוֹפָן וְהַתָּנָקה בְּגִקְיָז,
 אַוְתָּה לְחוֹת שְׁשָׁפֵעָה וְנִשְׁאָרָה, הִיְתָה

בֵין דָנֶפֶק מִקְטָרֶגָא, בַתִיב יְהִי מִאֲרָת חָסֶר ו'
וְאַתְמְשָׁבָא אַסְכָּרָה בְּרַבִּי, וְחָסֶר נְהֹרָא
דְסִיחָרָא. לְבָתָר וְהִיו לְמִאוֹרוֹת, בְשָׁלִימָו תְּרוֹוִיָּהוּ
בְחָדָא. בְמַאן. בְהַהְוָא רַקְיעַ הַשָּׁמַיִם, דְהָא כֶד
סְלָקָא וְאַתְחָבָרָא בְהַחְוִיא רַקְיעַ הַשָּׁמַיִם, בְדַיָּן וְהִיו
לְמִאוֹרוֹת, נְהֹרִין שְׁלִימָין תְּרוֹוִיָּהוּ בְחָדָא דָלָא
פְגִימָי בָּלְלָה.

שָׁאָרִי חַיָּה הָאֵי רְבִיא וְחָדִי. אָמָר לוֹן הָאֵי
דְאַמִּינָא דְאַתְבָּרִיר הַכָּא רְזָא דְאָדָם,
בְאֹור דְהַהְוָא (רְאֵי דְאַיְהוּ) זְרֻעָה, וְלְבָתָר אַתְעַבֵּיד מִים,
וּמְגֹז אַיְנוֹ מִים, אַתְפַשְׁט רַקְיעַ, דִיְקָנָא דְאָדָם
בְמָה דְאַתְעַרְנָא. תִינְחַכְד אַתְעַבֵּיד דָא לְגֹז מַעֲזִי
דְאַתְתָּא, דְהָא לֹא אַתְצִיר זְרֻעָה, אֶלָּא בְגֹז מַעֲזִי
דְנוֹקָבָא, לְאַתְפַשְׁטָא בָה דִיְקָנָא דְאָדָם, וְהַכָּא אֵי

לשון הקידוש

תְתַחַיל לְצַחַק הַיְלֵד הוּה וְשָׁמַת. אָמָר
 חָסֶר וּ, וְגַמְשָׁבָה אַסְכָּרָה לְתִינְקוֹת,
 וְחָסֶר אוֹר הַלְּבָנָה. אַחֲרָה בָה, וְהִי
 לְמִאוֹרָת, בְשָׁלְמוֹת שֶׁל שְׁנֵיהֶם בַּאֲחֵר.
 בְמַי? בָאָתוֹ רַקְיעַ הַשָּׁמַיִם, שְׁהָרִי
 בְשֻׁעוֹלה וּמְתַחְבָּרָת בָאָתוֹ רַקְיעַ
 הַשָּׁמַיִם, אֹוי וְהִיו לְמִאוֹרָת, אֲרוֹת
 שְׁלָמִים שְׁנֵיהֶם בַּאֲחֵר שְׁלָא פְנוּמִים
 בָלְלָה.

אלין חמש דרגין, אינון דיוקנָא דאדם, באן אתר אתצִיר ואטפְשֵט האי דיוקנָא, בנו אינון מים.

אי תימא גו נוקבא הו, לא עלא מא דאתה, לאו הבי, דהא לא אתצִיר צייר ודיוקנָא, עד דנפקו אתוון לבר, ולבר אתגָלִימּו. ותו דהא עלא מא דאתה הו אומנא, דבטיב ויאמר אלְהִים יהי אור ויהי אור. ויאמר אלְהִים יהי רקיע, דא אוֹמֶנא הוּה.

אי תימא בנוקבא דלחתא, לאו הבי, דהא עד לא הוות, יבד נפק האי דיוקנָא דאדם, נוקביה נפקת בהדריה. הא לא אתצִיר דיוקנָא דאדם בה. אי הבי, באן אתר אתצִיר ואטגָלִיף האי זרע, למַהוּ גְלִיפּוּ דיוקנָא דאדם. אלא לא רזא עלְאה, אדם קדמָאה אתצִיר ואטגָלִיף בלא

לשון הקודש

הם דיוקן של אדם, באיזה מקום מצטר אלְהִים יהי אור ויהי אור. ויאמר אלְהִים ומתחשפט קדיוקן הוּה בתוך המים אם תאמר בנוקבה שלמטה – לא בה, שהרי טרם היהת! ובשכחה רמות העולם הבא – לא בך! שהרי לא הצביר אדם, נקברתו יצאה עמו. הרי לא הצביר דיוקן של אדם בה. אם בך, באיזה מקום הצביר ונחקק תרער הוּה לרבות חוקיתו של רמות אדם? אלא זה סוד

אם תאמר בתוך הנקבה הם היו, זה העולם הבא – לא בך! שהרי לא הצביר צייר ורמות עד שיווצאות האותיות לחיזין, ואחר בך נגלו מא. ועוד, שהרי העולם הבא היה האפן, שבתוב ויאמר

נוֹקֵבָא. אָדָם תְּנִינָא, מַחְילָא וּוֹרֶעָא דְהָאי, אֲגָלִיף וְאַתְּצִיר גֹּו נֹקֵבָא.

אָדָם קְדֻמָּאָה, גְּלִיפּוֹ דְצִירָא וְדַיְוקָנָא דְגַוְפָּא, לֹא הָוֹה בְּנוֹקֵבָא, וּבָלָא צִירָא בְּלָל הָוֹה. וְאַתְּצִיר וְאֲגָלִיף לְתַתָּא מַעַלְמָא דְאָתִי, בָּלָא דְבוּרָא, וּבָלָא נֹקֵבָא, אַיְנוֹ אַתְּזָוּן אֲגָלִימָו גֹּו מְשֻׁחְתָּא, וְאַתְּצִיר וְאֲגָלִיף בְּהוּ רְזָא דְאָדָם. וְאַתְּזָוּן בְּאָרֶחֶת מִישָּׁר, בְּסְדוּרָא דְלְהֹזָן, מְרוֹזָא דְאוֹר קְדֻמָּאָה, שְׂרִיאָו לְאַתְּגָלְפָא וְלְאַתְּצִירָא, (אַתְּזָוּן) וְאַזְּדָרָע הָאי אוֹר בְּנִיה גֹּו מְשֻׁחְתָּא. בְּדַ מְטָא גֹּו מְשֻׁחְתָּא, אַתְּהָדָר מִיאָ, גֹּו מִיאָ, אַתְּפִשְׁטָ רְקִיעָ צִירָא דְאָדָם, דַיְוקָנָא בְּדַקָּא חֹזִי.

לְבֶתֶר דְאַתְּקִשְׁטָת נֹקֵבָא לְגַבִּיהָ, וְאַתְּהָדָרָו אַנְפִּין בְּאַנְפִּין, הָאי דַיְוקָנָא דְאָדָם, עַל-

לשון הקודש

עליזון. אָדָם הַרְאָשׁוֹן הַצְּטִיר וְנַחֲקָק בְּלִי נֹקֵבָה. הָאָדָם הַשְׁנִי מִבְּחָ וּוֹרֶע שֶׁל זָה נַחֲקָק וְהַצְּטִיר בְּתוֹךְ הַנֹּקֵבָה. אָדָם הַרְאָשׁוֹן, תְּקִיקָה שֶׁל צִיר וְדָמוֹת הַגּוֹפָן, לֹא הִיה בְּנֹקֵבָה, וּבָלִי צִיר בְּלִי הַיִּה. וְהַצְּטִיר וְנַחֲקָק לְמַטָּה מְהֻעוֹלָם הַבָּא, בְּלִי זָכָר וּבְלִי נֹקֵבָה, אָוֹתָן אֲוֹתִיות נְגַלְמָו בְּתוֹךְ הַמְּדָה, וְהַצְּטִיר